

REJSEBREV FRA ITALIEN - 2019.

Af Jens Rostgaard Gjerløv.

Gardasøen og Berlin.

I dag skal vi videre til Italien - nærmere betegnet Gardasøen - hvor vi skal være de næste 8 dage.

Efter at have afleveret nøglerne til lejligheden, hvilket medførte noget turbulens ligesom da vi kom og skulle have udleveret nøglerne, forlader vi Juan-les-Pins omkring klokken 10:00 og med et sidste blik på vores lejlighed nedefra, sætter vi kurs mod Italien.

Som altid er vi betaget af den flotte motorvej langs Middelhavskysten, vi bliver aldrig trætte af at køre her. Den ene tunnel og bro afløses af den anden og ind imellem kan man se Middelhavet ude til højre. Vejen er virkelig imponerende og det er ikke så mærkeligt, at det er en dyr strækning at køre på.

Omkring 20 kilometer før Genova, begynder vi at køre mod nord, fordi vi skal op til Lazise som ligger ved Gardasøen.

Lidt syd for Brescia kører vi ind for at tanke og her ser vi en mindesten for en ung mand. Stenen og en stang med en masse halstørklæder, står lidt umotiveret på et lille stykke græs. På tavlen er der et billede af den unge mand og en inskription med ordene: "Tone sempre con noi curva nord Brescia". Frit oversat betyder det sådan noget lignende som "Vi vil altid huske dig ved vejsvinget nord for Brescia". Tilsyneladende er den unge mand kørt galt i et vejsving og slået sig selv ihjel og så har hans venner opsat denne mindesten.

Bortset fra den flotte motorvej og mindestenen, er det en begivenhedsfattig tur og vi er fremme på campingpladsen ved Lazise sidst på eftermiddagen. Vi er heldige at få et rækkehus samme sted som sidst vi var her og det betyder, at vi kan holde tæt ved huset, når vi skal bære vores ting ind.

Undervejs har vi handlet ind til aftensmad - ost og rødvin - som bliver nydt i 34° varme på terrassen. Det er dejligt at være fremme og nu ser vi frem til en uge hvor vi ikke skal lave andet end slappe af.

I nat har det både regnet og tordnet. Alligevel vågner vi tidligt, men i forholdt til nætterne i Juan-les-Pins har natten været dejlig stille og rolig, regn og torden til trods.

I dag er ligeledes bilfri (ligesom i Juan-les-Pins) på grund af turen i går. Eneste undtagelse er en meget lille tur til Lidl, hvor vi handler ind til de næste dage. Ellers bliver dagen brugt på at slappe af, læse bøger og gå en tur rundt på pladsen som er temmelig stor. Vi venter også på, at der skal komme et voldsomt tordenvejr, men det bliver vi desværre snydt for.

Til gengæld kommer solen frem igen og om aftenen, da vi sidder på terrassen og nyder vores aftenkaffe med 'avec', oplever vi en utrolig flot solnedgang over Gardasøen.

Alt i alt en dejlig dag. Vi har netop valgt at komme tilbage til Lazise og campingpladsen, fordi vi bare skal slappe af og ikke stresse rundt med at se en masse ting.

Men, selvfølgelig skal vi en tur til Malcesine og spise frokost og en tur til Peschiera og drikke kaffe, selv om vi har været der adskillige gange, men sådan er dét. Gensynets glæde kan også være stor og så er der jo også lige det med solen og varmen, ikke at forglemme. Det sidste kommer vi så til at mærke virkelig meget til, men det véd vi ikke endnu.

Nu følger der nogle dage med ren afslapning. De fleste formiddage går vi en tur ind til Lazise, inden det bliver for varmt. Vi går ad stien som ligger helt nede ved søbredden. Det er en rigtig dejlig tur. Der er ca. 3 kilometer ind til Lazise og undervejs kommer vi forbi en del campingpladser og selvfølgelig også badestrande.

Det er rigtig afslappende at gå langs med søen. Det har den fordel, at det lufter lidt og skulle man få lyst til at svale fødderne i søen, er den jo lige ved hånden. Der er også mulighed for at gå langs med landevejen, men det er ikke videre behageligt, da der ikke er fortov hele vejen og der er en voldsom trafik, så det kan bestemt ikke anbefales.

Skulle man trænge til en forfriskning undervejs og ikke kan vente til man kommer ind til Lazise, står der ca. halvvejs til byen, en gammel amerikansk campingvogn, der er indrettet som strandbar, med pallemøbler, parasoller og hvad der ellers hører til.

Vi har godt nok ikke benyttet os af dét, vi vil hellere sidde nede ved strandpromenaden i Lazise på vores foretrukne "vandingssted" - 'Bar Gelateria Al Porto' - og se på det leben der er dér.

Lige foran os lægger de forskellige turistbåde nemlig til og lidt længere henne til højre, skal en masse turister (specielt kinesere, formoder jeg) have taget et "kineserbillede" foran to bronze skulpturer af Romeo og Julie. Så ja, der er hele tiden en masse at se på og forundres over.

Her gør vi i øvrigt en god gerning. Ved siden af os sidder der en familie med børn og da vi tilbyder dem vores skål med chips som vi ikke selv spiser, bliver børnene mere end glade. Nogle gange skal der ikke så meget til.

Efter at have slukket tørsten og været en tur rundt i byen, vender vi næsen hjemad. Men inden vi forlader byen, skal vi lige et smut ind og se hvordan der ser ud inde i kirken. Det er en svaghed vi har. Vi skal altid ind at se kirkerne de steder vi er og det til trods for, at vi bestemt ikke er religiøse eller på anden vis går op i religion. Vi ser det udelukkende som noget arkitektonisk eller kunstnerisk, om man vil. Udvendigt gør kirken ikke noget stads af sig selv, men indvendig er den meget smuk.

Turen hjem går også langs søen og vi er som regel tilbage på pladsen lidt over middag, inden der bliver skruet helt op for varmen.

Vores hus ligger temmelig højt på pladsen, så den allersidste del af turen går op ad en lang bakke med 20% stigning. Når først det bliver rigtig varmt, er det noget der "trækker tænder ud", at skulle op ad den.

Her til formiddag tager vi en tur til Peschiera, inden det bliver alt for varmt. Ikke fordi der er noget nyt at se, men bare for at få et gensyn med byen og få en kop kaffe. Det er egentlig en ganske hyggelig by, selv om den er meget turistet. Den ligger jo i bunden af Gardasøen og er gennemskåret af nogle kanaler, som er med til at gøre den ekstra hyggelig, nogle vil måske sige mere romantisk, men døm selv.

Efter pause med kaffe og brioche, samt en tur rundt i byen, som for det meste består af tøjforretninger og spisesteder, vender vi tilbage til campingpladsen. Her tilbringes eftermiddagen i ro og mag, kun afbrudt af ture i swimmingpoolen for at blive kølet lidt af.

De sidste par dage har temperaturen her sidst på eftermiddagen ligget på omkring 35°, så det er efterhånden ved at være temmelig varmt. Normalt har vi grillet udenfor, men nu overvejer vi kraftigt at spise indenfor, hvor der er aircondition og en mere behagelig temperatur.

I dag, onsdag, er der marked i Lazise, så vi er tidligt oppe for at være inde i byen i god tid. Dels inden der kommer alt for mange mennesker, dels inden det bliver for varmt.

Det tegner til at blive endnu en varm dag, for allerede klokken 07:00 er temperaturen oppe på 25,8°, så inden vi går ind til Lazise, køber vi ekstra vand. Der går virkelig noget til i den her varme.

Da vi kommer ind til Lazise, finder jeg 'Bar Gelateria Al Porto' hvor jeg slår tiden ihjel med et stort krus fadøl og ser på menneskemylderet, imens Helle hjemsøger tøjbutikkerne. Da jeg noget senere bliver nødt til at bestille fadøl nummer to, får jeg bange anelser - der bliver vist handlet meget tøj.

Efter et stykke tid dukker Helle frem af menneskemylderet og har ganske rigtig købt tøj. Det har været hårdt at handle tøj, så nu trænger hun til en Aperol Spritz, imens jeg drikker det sidste af min øl.

Vi har besluttet, at i dag tager vi shuttlebussen tilbage til campingpladsen, så da vi har drukket ud, går vi ud til bussen og er så heldige, at den kører umiddelbart efter vi har sat os ind.

Som sagt er det igen en varm dag og i eftermiddag er temperaturen steget yderligere og er nu oppe på 36,2°, så i aften bliver der spist indenfor i behagelig temperatur.

Det bliver varmere og varmere. Her til morgen er temperaturen allerede oppe på 27° men vi beslutter os alligevel for at køre til Malcesine.

Byen er som altid et gensyn værd og til trods for at vi har været her flere gange, finder vi stadig nogle nye steder. Hyggelige huse, hyggelige gader og flotte udsigter. Vi ser også nogle badende, som tilsyneladende har fundet deres helt eget badeparadis.

Da vi er færdige med vores rundtur i byen, bliver frokosten sædvanen tro, indtaget på byens lille og meget hyggelige torv. Samtidig er der rig lejlighed til at betragte de mange mennesker der kommer forbi. En sand folkevandring af alle mulige folkeslag, lige fra kinesere som er fuldstændig dækket til for ikke at få sol, til skotter i kilt.

Efter vel overstået frokost, kører vi tilbage til campingpladsen, hvor vi hurtigt får badetøjet på og kommer ned i swimmingpoolen til afkøling.

Da vi senere sidder på terrassen med et glas kølig rosévin, hører vi for første gang cikader. Det er mærkeligt, at vi ikke har hørt det tidligere, for det siges, at de først "larmer", når temperaturen er omkring 25° og opefter.

Omkring klokken 18:00 er temperaturen kommet op over 40°, så vi spiser inden for i dag. Puh ha, det er bare for meget.

Så er det blevet sidste dag på 'Piani di Clodia' og dagen bliver brugt på at vaske lidt tøj, få styr på huset, så småt pakke bilen og ikke mindst bade i swimmingpoolen.

Så har vi i øvrigt gået og undret os meget over, at vi næsten hele ugen har været alene, på nær fire andre familier, i den lange række af huse. Vi kan ikke blive kloge på, om det skyldes de forholdsvise høje priser, at skoleferien endnu ikke er startet eller om danskerne prøver at blive hjemme i år.

Det flotte vejr sidste år, kan måske godt have givet mange lyst til at tage chancen og holde ferie i Danmark.

Til gengæld skal vi ikke beklage os over det manglende opbud af feriegæster, for der har været helt utrolig stille og roligt og det har vi nydt i fulde drag.

Her hen sidst på eftermiddagen er temperaturen igen oppe over 40°. Vi har ellers aftalt, at vi vil gå ind til Lazise og spise i aften, men med de varmegrader, springer vi dét over og bliver i stedet for hjemme og spiser inden døre, hvor der er behagelig køligt.

Vi skal selvfølgelig have vores traditionelle kaffe og 'avec' om aftenen og igen kan vi glæde os over en utrolig flot solnedgang. Denne gang noget anderledes end for nogle dage side.

I aften er der underholdning på pladsen. De kalder det 'Queen, the movie'. Det er campingpladsens ansatte som står for underholdningen og da vi godt kan lide meget af Queens musik, har vi tænkt os at gå derned og høre lidt god musik, samt få nogle krus fadøl og nogle drinks.

Vi bliver ikke skuffet. Det er Queens musik de bruger som playback og de gør det virkelig godt. Der er mødt utrolig mange op til forestillingen og der er en fantastisk stemning i den varme aften. Klokken 23:00 er det slut og det har været en dejlig afslutning på en pragtfuld uge her på pladsen.

I morgen skal vi så videre og igen i år, vil vi besøge Berlin på vejen hjem.

BERLIN

Efter at have været til bageren for at købe croissanter til vores kaffe undervejs og pakket det sidste i bilen, tjekker vi ud fra campingpladsen og det går som sædvanlig nemt og smertefrit.

Klokken 08:15 er vi således på vej nordpå og det er meningen, at vi skal overnatte i Regensburg, på vejen til Berlin.

Der er meget tæt trafik og vi kommer kun langsomt fremad. Omkring klokken 13:45 kører vi ind i Tyskland og først nu løsner det op fra trafikken. Sidst på eftermiddagen når vi til Regensburg og vi finder hurtigt vores hotel - vi har tidligere boet her - så det går meget nemt.

Vi trænger til at strække benene oven på dagen køretur, så vi går en tur over i det nærliggende center, 'Regensburg Arkaden'. Eftersom det er omkring 30° og vi er tørstige, leder vi efter et sted hvor vi kan få en fadøl og et glas vin, så vi kan skylle rejsestøvet af os.

Efter at have søgt længe finder vi en sushibar - hrmmm - , hvor det efter en del snakken frem og tilbage, lykkes os at få en kold øl, samt et rimelig ubestemmeligt glas "rødvín".

Hvad den såkaldte "rødvín" er, finder vi aldrig ud af mens vi sidder der, men glasset bliver efterladt halvfylt. Senere finder vi ud af, at det er dét tyskerne kalder for 'Rotwein-schorie', en blanding af rød-eller hvidvin sammen med "mousserende" mineralvand af ubestemmelig karakter, ca. halv af hver.

Det er noget tyskerne åbenbart finder dejligt på varme dage, men her bliver glasset altså efterladt halvfylt og vi er en morsom oplevelse rigere.

Efter et solidt morgenmåltid, gør vi klar til sidste del af vejen til Berlin. Da vi har pakket og skal ned med vores bagage, virker elevatoren ikke og vi har ikke meget lyst til bare lige at gå ned.

Hver gang vi trykker på elevatorknappen, kan vi høre en frygtelig larm nogle etager højere oppe. Da dette har gentaget sig 5-6 gange, bliver vi enige om, at skulle elevatoren alligevel komme, vil vi ikke risikere at tage den ned.

Altså begiver vi os ned ad trapperne med vores halvtunge kufferter. Da vi kommer ned i receptionen gør jeg opmærksom på, at elevatoren tilsyneladende ikke virker. Receptionisten virker rimelig uinteressert i oplysningen og lidt efter kommer der da også en rengøringsdame med rekvisitvogn ned med elevatoren. Stor er vores forbavselse og det viser sig, at rengøringsdamen har blokeret dørene til elevatoren, mens hun har været inde at gøre rent på et værelse.

Da vi gør opmærksom på, at dette ikke er 'godt nok', får vi kun et skuldertræk som svar, ikke engang en beklagelse. Så meget for dét.

Vi får startet op og kører mod Berlin, som vi når midt på eftermiddagen i 39° varme. Vi forventer, at vi kan komme direkte til vores hotel i år, i modsætning til sidste år. Sidste år var der 'Gay-parade' i Berlin og hele Kurfürstendamm m.m. var spærret af i den anledning. Da vores hotel ligger nord for Kurfürstendamm og vi kommer sydfra, ja, så kunne vi ikke komme over på den anden side, uden at skulle køre en gevaldig omvej.

I år er Kurfürstendamm heldigvis ikke spærret, men da vi kører ned mod Kurfürstendamm hvor vi skal dreje til højre, er de sidste ca. 100 meter af vejen spærret i form af 'Indkørsel forbudt', på grund af vejarbejde og vejen er blevet énsrettet - imod os!

Nu sker der altså dét, at jeg uheldigvis får et "blackout" og hverken kan læse eller forstå tysk, endsige forstå færdselstavler. Da der ikke er nogen modkørende og vejen ikke er særlig lang, benytter jeg mig af mit "blackout" og skynder mig gennem gaden - og slipper godt fra det - og drejer til højre ud på Kurfürstendamm. Puh ha.

Lidt længere fremme skal vi så til venstre - og tro det eller lad være - her er også vejarbejde, så jeg kan ikke svinge til venstre. Da mit "blackout" stadig ikke er ophørt, drejer jeg alligevel til venstre og krydser således vejen, på noget der formodentlig er en blanding af cykelsti og forgængerfelt. De få fodgængere der er der, virker meget forstående og vi slipper helskindet over vejen - og så er vi fremme ved vores hotel.

Det er nok et stunt jeg ikke skal prøve hver dag.!

Bilen bliver parkeret og nu skal den ikke bruges, før vi skal videre. Vi har oprindelig bestilt tre overnatninger her i Berlin, men vi har besluttet os for kun at tage to overnatninger. I stedet flytter vi den tredje overnatning til Flensborg og får hotellet til at bestille et værelse til os dér, for så vil vi tage hjem over Fyn og samtidig lige få et gensyn med Flensborg.

Så er dét på plads. Vi får båret vores ting op og begiver os ud i byen for at finde et sted, hvor vi kan få et velfortjent glas øl. Det er trods alt 39° så det kan ikke være storhed at slukke tørsten.

Og hvor er det bedre at gå hen, end til 'Alt-Berliner-Biersalon', som ligger på Kurfürstendamm nummer 225. Det er et sted vi vender tilbage til, hver gang vi er i Berlin. Her er god betjening og normalt er der et gevaldigt leben af fodgængere, som det er meget morsomt at sidde og iagttage.

Men i dag, hvor det dels er søndag, dels er næsten 40° holder rigtig mange sig inden døre og dem der alligevel vover sig ud, holder sig tæt ind til bygningerne, hvor der er bare et minimum af skygge. Det ses også på billederne, der er ingen der skal frem i forreste række og sidde i solen.

Det er så småt ved at være spisetid og snakken går lidt frem og tilbage, med hensyn til hvor vi skal spise. Vi skal køre videre på tirsdag, så det vil sige, vi skal spise middag to gange her i Berlin.

Valget står mellem to steder, hvor vi har været flere gang tidligere og derfor kender godt. Nemlig 'Faustus Schnitzelhaus' på Wittenbergplatz 2, eller 'San Marino' på Savignyplatz 12. Begge steder har vi fået god mad og god betjening til en rimelig pris, så det er de to steder der er i spil.

Førstedagsvalget falder på 'Faustus Schnitzelhaus' på Wittenbergplatz 2. Det ligger stort set på vejen tilbage til hotellet og så skal vi ikke gå så langt i varmen. Så gemmer vi 'San Marino' til i morgen, der er et pænt stykke vej at spadserere dertil og i morgen skulle det ikke blive lige så varmt som i dag.

'Faustus Schnitzelhaus' er ikke noget stort, fint og flot spisested, men vi befinder os godt og får som sædvanlig noget dejlig mad. Vi er mere end mætte efter at have sat maden til livs, så hvorfor ikke slutte af med en kop kaffe med brandy, som kan hjælpe lidt med fordøjelsen.

Som tænkt, så gjort. Brandyen bliver dog ikke serveret lige så "kunstnerisk" som sidste gang vi spiste her, men lad gå, både kaffe og brandy smager stadigvæk godt.

Mætte og veltilpasse beslutter vi at gå tilbage til hotellet og blive svalet af. Vi føler stadig, at temperaturen er et pænt stykke over de 30°, så hotellets værelse med aircondition er et stort ønske lige nu.

I morgen, skal vi så ud at se, om Berlin endnu engang har noget at byde på, som vi ikke kan undvære og bliver nødt til at tage med hjem til Danmark.

Sidste dag i Berlin for denne gang.

Vi vågner tidligt, måske fordi vi har spist for meget i går aftes, eller også fordi myggene har irriteret os lidt for meget i nat.

Vi har fravalgt morgenmaden på hotellet. Den er alt for dyr og lige på den anden side af gaden, ligger der heldigvis en lille morgenmadscafé, som har åbent allerede fra klokken 06:00. Så kan vi ligeså godt benytte os af den.

I øvrigt småregner det lidt her til morgen, da vi går over for at få vores morgenkaffe med croissant, men det er egentlig dejligt, oven på den voldsomme varme i går.

Det dér med morgenkaffen er dog ikke helt så lige til. Vi skal passe overordentlig meget på, at vi ikke kommer til at dele vores croissanter med en lille flok frygtløse gråspurve, som holder til ved bordene udenfor.

Når de kan se deres mindste snit til det, kommer de som sådan nogle bedre kamikaze piloter og lander i et ubevogtet øjeblik på tallerknerne rundt omkring og tager for sig af retterne.

Ret irriterende, men samtidig også ret morsomt og vi kan ikke lade være med at more os over dem. Resultatet er da også, at de får den ene spids af vores croissanter, som øjeblikkeligt bliver bortført af de hurtigste af dem.

Så starter dagen ellers med at købe et Tageskarte til busserne og U-bahnen, så vi kan bevæge os nogenlunde frit omkring.

Nu bliver de forskellige tøjforretninger og stormagasiner rundt omkring i byen hjem søgt i jagten på noget tøj og nogle sko, som falder i vores smag og vi ikke kan undvære. Efter besøg i et utal af forretninger, lykkes det heldigvis at finde begge dele.

Som altid, når vi er i Berlin, skal vi ned på Hackescher Markt og have en fadøl på 'Weihenstephaner', et af de ældste ølhuse i Berlin. Det hører ligesom med til nogle af de ritualer vi har rundt omkring.

Vi får vores øl og på vejen tilbage til Alexanderplatz, får vi lige lidt frokost på 'Kantina Deluxe', inden vi tager U-bahnen tilbage til Kurfürstendamm.

Efter et sidste besøg i nogle forretninger i denne ende af byen og endnu et besøg på 'Alt-Berliner-Biersalon', går vi tilbage til hotellet med vores indkøbsposer og benene får langt om længe et velfortjent hvil.

Da spisetiden nærmer sig og vi har et stykke vej at gå ud til Savignyplatz, må vi hellere se at komme af sted. Undervejs kommer vi forbi Breitscheidplatz ved Gedächtniskirche, hvor terrorangrebet fandt sted i julen 2016.

Det er trist at se hvordan pladsen i dag er terrørsikret med store betonklodser og diverse piller. Man har prøvet at gøre det så nænsomt som muligt, men det er bestemt ikke lige kønt alle steder og desværre er det nødvendigt i vore dage.

På selve pladsen bliver der stadig lagt blomster og sat lys og billeder af ofrene fra dengang og man har lagt en kobber-eller bronzestribe ned i grunden, som formodentlig skal symbolisere det blod der uden tvivl har flydt på pladsen. Alt i alt en trist påmindelse om vores skrøbelighed i almindelighed og den tid vi lever i, i særdeleshed.

Nå, sulten minder os om, at vi skal videre. Vi skal et pænt stykke ud af Kurfürstendamm for at komme til Savignyplatz, hvor vi skal spise.

I dag er det heldigvis ikke lige så varmt som i går, i dag er det "kun" omkring 28° og forholdsvis hurtigt er vi ude ved Savignyplatz og 'San Marino'. Vi får et godt bord og nyder at sidde udenfor at spise i en behagelig temperatur.

Efter et dejligt måltid mad, beslutter vi at gå hjemad og springe kaffe og 'avec' over på 'San Marino'. I stedet vil vi gå ind på 'Alt-Berliner-Biersalon', som vi jo kommer forbi og så få vores kaffe og 'avec' dér.

Som sagt, så gjort. Det bliver så sidste gang vi sidder her og se ud på de forbigående for denne gang. Så bliver det spændende at se, hvornår vi igen kommer til Berlin, men forhåbentlig varer det ikke alt for længe - Berlin er altid et besøg værd.

Da vi nærmer os hotellet, kommer vi forbi 'Restaurant Noah's' som ligger lige ved Wittenbergplatz, helt nøjagtig på adressen Ansbacher Strasse 21.

Vejret er stadig pragtfuldt og vi kan ikke lade være med at sætte os ned og få en sidste fadøl i Berlin og nyde den gode aften, inden vi kører videre i morgen. Her får vi alle tiders øl. *Kreutzberger Nacht*, en dejlig mørk øl, som det helt sikkert ikke er sidste gang vi skal smage.

Mens vi sidder og nyder den sidste øl, filosoferer vi over dagens oplevelser og kan blandt andet se, at vi faktisk har gået 14,1 kilometer på hele dagen. Der er meget godt "gået", på sådan en varm dag. Men, vi har heller ikke gået så hurtigt og der har været en del "pitstop" undervejs.

Således tager vi afsked med Berlin for denne gang, med en stille bøn om, at vi snart må vende tilbage.

Nu lakker ferien virkelig mod enden. Vi er på vej til Flensborg, som vi også vil have et gensyn med, når vi alligevel kommer forbi og så tager vi vores sidste overnatning på ferien her.

Der er lige lidt problemer med at komme ind på hotellet da vi ankommer til byen, men det bliver løst. Vi har heldigvis et reservationsnummer, så efter at have stået i kø sammen med andre, som heller ikke kan komme ind, lykkes det endelig. Vi kommer op med vores bagage og vores første mål, er 'Ekstrablatt', hvor vi skyller rejsesøvet af med en øl og et glas vin.

Således rustet, skal vi nu en tur op og ned ad gågaden og snuse i forretningerne. Det kan jo være, at der stadig er et eller andet, som vi ikke kan undvære og det vil da være ærgerligt at komme hjem og opdage dét, ikke? Resultatet af vores strøgtur udebliver da heller ikke. Jeg finder at par rigtig flotte sko, som jeg ganske enkelt må eje.

Så tilbage til hotellet, hvor vi lige slapper lidt af, inden vi skal spise. I går ringede jeg til 'Alte Senfmühle' som ligger på Holmhof 45, og bestilte bord til i aften. Det gør man klogt i, såfremt man ikke vil gå forgæves.

Det er vores faste spisested når vi er i Flensborg. Det er et rigtigt hyggeligt sted, hvor man spiser godt, der er en god og venlig betjening og så er det til en rimelig pris. Alt sammen sehr gemütlich.

Aftenens menu skal som sædvanlig være wienerschnitzel og dertil et stort glas fadøl. Og vi behøver ikke være bange for, at vi går sultne fra bordet. Det er nogle overdådige portioner de serverer og som en gestus fra kokken, er der næsten altid en lille appetitvækker, i form af små kulinariske overraskelser. Traditionen tro, slutter vi aftenen af med en irsk kaffe - og så kan vi heller ikke klemme mere ned.

Nu er der ikke så meget mere at berette om ferien i år. I morgen tager vi hul på det sidste "lille" stykke vej til Næstved og så kommer vi forhåbentlig hjem til en dejlig dansk sommer.

Jens Rostgaard Gjerløv.

Juli 2018.

